

Втори етап (симилиране на потреблението и приписване на информация по липсващия показател за всяка единица от преброяването)

Декомпозирането на грешката на модела е от съществено значение за етапа на симилиране. Последното е основната дейност на втория етап на оценката на малки подсъвкупности. Наличието на два отделни подкомпонента предполага и тяхното отделно симилиране. За целта е важно установяването на вида и параметрите на разпределенията на двета подкомпонента. Чрез статистически тестове (например теста на Колмогоров-Смирнов) се тества хипотезата за нормалност на разпределенията на териториалния и на индивидуалния подкомпонент. Резултатите от тестовете дават основание да се приеме нулевата хипотеза за нормалност на двете разпределения и на тази основа да се заложи нормалното разпределение със съответните средни и стандартни отклонения при Монте Карло симулациите на остатъците. Всички обработки, включително и Монте Карло симулациите, се осъществяват чрез статистически пакети приложни програми⁷.

В повечето случаи провеждането на 100 симулации се счита за достатъчно за получаването на надеждни оценки за малките подсъвкупности. Всяка симулация се състои в случайното изльчване на по една стойност $\tilde{\beta}$, $\tilde{\eta}_c$, и $\tilde{\varepsilon}_{ch}$ от съответните разпределения, които те следват. Всяко от разпределенията е симилирано, като са зададени основните му параметри. Например коефициентите $\tilde{\beta}$ в повечето случаи следват множествено нормално разпределение, а $\tilde{\eta}_c$ и $\tilde{\varepsilon}_{ch}$ - нормални разпределения. За симилиране на множественото нормално разпределение се използват оценките на регресионните коефициенти и вариационно-ковариационната матрица. Изльчените стойности се използват за изчисляване на стойностите по интересуващия ни показател за всяка единица от преброяването, както следва:

$$\hat{y}_{ch} = \exp(x'_{ch} \tilde{\beta} + \tilde{\eta}_c + \tilde{\varepsilon}_{ch}). \quad (5)$$

Приписаните (симулирани) стойности на интересуващия ни показател на всяка единица от генералната съвкупност се използват за изчисляване на показатели на деагрегирано равнище. Например при картографирането показатели на бедност се изчисляват на ниво общини. Тъй като са налице 100 симулации и съответно 100 симулирани разпределения по интересуващия ни признак, се изчисляват и 100 стойности на регионалните показатели за всяка подсъвкупност. Крайната оценка се изчислява като пристрая аритметична от стоте оценки, получени при отделните симулации. Стандартната грешка на оценката се изчислява като стандратно отклонение на оценките

⁷ Вж. например Demombynes (2002) за програма за картографиране на бедността на SAS.